

Sygn. akt I PK 261/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z powództwa J. S.  
przeciwko C. [...] Spółce z o. o. w Z.  
o odszkodowanie i zadośćuczynienie,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń  
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 lutego 2014 r.,  
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] w  
z dnia 29 marca 2013 r., sygn. akt III APa [...],

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- II. zasądza od J. S. na rzecz C. [...] Spółki z o.o. w Z.  
kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów  
postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 marca 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację J. S. od wyroku z dnia 21 października 2011 r. Sądu Okręgowego w C. oddalającego jego powództwo przeciwko C. [...] Spółce z o.o. w Z. o odszkodowanie i zadośćuczynienie.

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku powód zarzucił „naruszenie i niewłaściwe zastosowanie art. 58 k.p. w zw. z art. 300 oraz niewłaściwe przyjęcie, iż pracownik, który podjął pracę w wyniku przywrócenia do pracy na poprzednich warunkach przez Sąd Pracy po ustaleniu, że pracodawca rozwiązał z nim umowę o pracę bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w

tym trybie, nie ma prawa do odszkodowania na podstawie przepisów Kodeksu Cywilnego ponad przysługujące mu na podstawie art. 57 k.p. wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, co pozostaje z oczywistą sprzecznością z treścią Wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 listopada 2007 roku SK 18/05 w którym jednoznacznie stwierdzono, że art. 58 k.p. rozumiany jest w ten sposób, że wyłącza dochodzenie innych niż określone w art. 58 roszczeń odszkodowawczych związanych z bezprawnym rozwiązaniem umowy o pracę jest niezgodne z art. 64 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji RP”.

Wskazując na powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i zasądzenie na rzecz powoda kwoty 120.560 zł wraz z ustawowymi odsetkami zwłoki, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniony został występowaniem istotnego zagadnienia prawnego, a także potrzebą wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości, a w szczególności, „czy w świetle orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 listopada 2007 II SK 18/05 można żądać zasądzenia odszkodowania poza limit wynikający z art. 58 k.p. kwotę zasądzoną jako 3 miesięczne wynagrodzenie za pozostawanie bez pracy, przy wyroku przywracającym do pracy powoda”. Skarżący wskazał, że w dniu 2 lipca 2007 r. strona pozwana rozwiązała z nim umowę o pracę bez wypowiedzenia z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, jednakże stanowisko to nie znajdowało żadnego uzasadnienia, co zostało potwierdzone w wyrokach przywracających go do pracy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaga, aby wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowił odrębny element pisma niezależny od przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 2 k.p.c.). Uzasadnienie wniosku natomiast powinno nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania określonych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie

występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Spełnienie wymagania z art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. powinno zatem przybrać formę wyodrębnionego wyводу prawnego, w którym skarżący wskaże, jakie występujące w sprawie okoliczności pozwalają na uwzględnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jednocześnie uzasadni, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek.

Zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, które wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego lub uregulowaniem prawnym, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie zagadnienia prawnego uzasadniającego wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno zatem nastąpić przez określenie przepisów prawa, w związku z którymi zostało sformułowane i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero bowiem wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do oceny, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne” (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 13 sierpnia 2002 r., I PKN 649/01, OSNP 2004 nr 9, poz. 158; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, Wokanda 2004, nr 7-8, s. 51). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. postanowienie z dnia 12 marca 2010 r., II UK 400/09, LEX nr 577468). Z kolei odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości (ze wskazaniem, na czym te poważne wątpliwości polegają), nie doczekał się wykładni, bądź że jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002 nr 12,

poz. 151 i z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, niepublikowane). Nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje w sprawie istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy wyraził swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu. Ponadto rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego lub wątpliwości interpretacyjnych nie może się sprowadzać do odpowiedzi na zarzuty skarżącego skierowane pod adresem zaskarżonego orzeczenia ani też do odpowiedzi na wątpliwości skarżącego, które można wyjaśnić za pomocą obowiązujących reguł wykładni bądź w drodze prostego zastosowania przepisów (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego dnia 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02, OSNP-wkładka 2003 nr 13, poz. 5).

Skarżący nie odnosi się do tak rozumianych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne lub potrzebę wykładni przepisów prawa już tylko dlatego, że nie przeprowadza jakiegokolwiek wyводу jurydycznego dla wykazania, iż wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 listopada 2007 r., SK 18/05 (OTK-A 2007 nr 10, poz. 128) stwierdzający niekonstytucyjność art. 58 k.p. w zakresie w nim określonym miałby znajdować zastosowanie do sytuacji objętej art. 57 k.p., skoro wyrok ten odnosił się do zagadnienia roszczenia o charakterze odszkodowawczym i w ogóle nie dotyczył kwestii zgodności z ustawą zasadniczą przepisu regulującego wysokość wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy. Należy więc tylko wskazać, że merytoryczne rozstrzygnięcie przez Trybunał Konstytucyjny problemu zgodności z Konstytucją zaskarżonej treści normatywnej jest zawsze orzeczeniem o zgodności z Konstytucją tego konkretnego przepisu, nie odnosi się natomiast i nie wywiera skutku w stosunku do innych przepisów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2007 r., II PZ 46/07, LEX nr 852555).

Z tych względów na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[aw]